

«В моїй душі глибоке плесо сліз...»

Кобилянський Володимир Олександрович

* * *

В моїй душі глибоке плесо сліз,
Таке глибоке, як печаль народу,
З яким я жив, з яким тужив і ріс,
З яким вінок вінків терновий ніс
Од роду і до роду.

Так мрія стомлена бреде в пісках,
Іде й паде під тиском урагана,
Вона давно погинула б у пітьмах,
Коли б не світ у темних тайниках —
Ясна фата-моргана.

Це дзеркало моїх майбутніх днів.
Неначе привид на пісках пустині,
Я догорю без радісних огнів...
Мене спалить неублаганний гнів
При вході до святині.

1916-1917

Постійна адреса:

http://ukrlit.org/kobylianskyi_volodymyr_oleksandrovych/v_moi_dushi_hlyboke_pleso_sliz